

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony M. W. pełni funkcję prezesa zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą w R.. Przedmiotem działalności spółki jest przede wszystkim produkcja i sprzedaż luksusowych jachtów w zakładzie spółki położonym przy ul. (...) w R.. Udziały w spółce oskarżony nabył we wrześniu 2012 r . Wdrażając produkcję łodzi napotkano na trudności , które na późniejszym etapie przełożyły się na kłopoty finansowe firmy. Pierwszym problemem był brak fachowej kadry pracowniczej w najbliższej okolicy. Skutkiem tego firma zmuszona była ściągać wykwalifikowanych pracowników z innych rejonów kraju , co zwiększało koszty . Innym problemem były opóźnienia z płatnościami od klientów , co powodowało zachwiania płynności finansowej spółki począwszy od drugiej połowy 2013 r. Mimo tego firma pod kierownictwem oskarżonego podejmowała działania zmierzające do odzyskania stabilności. Między innymi przygotowywano łódź na międzynarodowe targi (...) mające odbyć się w dniach 18-26.01.2014 r w D.. Udział w wystawie, oprócz wyrazów uznania za wysoką jakość wyprodukowanej łodzi, nie przyniósł spodziewanych zamówień ze strony kontrahentów. Spółka wobec zaprzestania spłaty wierzytelności od kwietnia 2014r faktycznie zaprzestała swej działalności. W dniu 03.02.2014 r w Urzędzie Skarbowym w P. złożono deklarację roczną płatnika (...) sp z oo w R. o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy od osób fizycznych PIT 4R za rok 2013. W deklaracji tej wykazano między innymi , że we wrześniu 2013 r pobrano zaliczkowo podatek w kwocie 5389 zł celem przekazania go do Urzędu Skarbowego w P.. W październiku 2013r pobrano 2463 zł , w listopadzie 2013 r - 2255 zł , natomiast w grudniu 2013 r – 2771 zł. Tymczasem nie wpłacono w wymaganych terminach płatności , czyli do dnia 20 następnego miesiąca kwoty 1646,05 zł za wrzesień 2013 r , za październik 2013r kwoty 2463 zł , za listopad 2013 r kwoty 2255 zł , zaś za grudzień 2013 r kwoty 2771 zł. Łącznie nie wpłacono kwoty 9135,05 zł tytułem podatku . Osobą odpowiedzialną ze strony płatnika za kwestie finansowe , czyli za potrącenie zaliczek i odprowadzenie ich na konto Urzędu Skarbowego w P. był prezes zarządu - oskarżony M. W..

/dowód: zeznanie A. K. k.14v-15,123v-124; zeznanie M. W. (2) k.142v-143; zeznanie M. K. k. 15-17 akt II Ko 202/15 SR w Skarżysku Kamiennej ; zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia skarbowego k.1; lista zaległości wraz z odsetkami na dzień 15.05.2014r k.2; informacja o stanie zaległości podatnika na dzień 28.05.2014r k.8; raport poborcy skarbowego k.9; analiza systemu zaliczek k.10; kserokopia deklaracji rocznej PIT 4R za rok 2013 k.11-12; informacja z KRS dot. M. Y. sp z oo k.34- 38; informacja o stanie zaległości na dzień 16.07.2014r k.41; kserokopie zapytań ofertowych k.68-94; kserokopie umów pożyczki k.95-98; zaświadczenia o pomocy de minimis k.99-100; umowa zawarta z Polską Agencją Informacji i Inwestycji Zagranicznych SA z 08.10.2013r k.101-107; postanowienie SO w Olsztynie z 30.06.2014r w sprawie VGz 59/14 k.109-110; wniosek dłużnika o upadłość układową k.111- 113; prospekt jachtów k.114-117; kserokopie tytułów wykonawczych k.118-121; kserokopia decyzji Naczelnika US w P. k. 135-138 ; zawiadomienie o stanie zaległości k.140-141; zawiadomienie o stanie zaległości na dzień 23.06.2015r k.169 ; wyjaśnienia oskarżonego k.31,122v-123v /

Oskarżony M. W. przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu , lecz nie do winy . Składając wyjaśnienia na rozprawie głównej oskarżony dość szeroko opisał kondycję finansową firmy w czasie bezpośrednio poprzedzającym nieodprowadzenie zaliczek podatku na konto US w P. . Opisywał jakie działania podejmował aby ratować istnienie spółki . Składając wyjaśnienia przyznał , że w firmie był osobą odpowiedzialną za jej stronę finansową w tym kwestie podatkowe. Wyjaśnił również , że należne na rzecz Urzędu Skarbowego kwoty za okres od września do grudnia 2013r dotyczą wyłącznie zaliczek pobranych od wynagrodzeń członków zarządu. Zarząd we wspomnianym okresie pobierał jedynie wynagrodzenia cząstkowe w kwotach pozwalających na przeżycie. Pobieranych wynagrodzeń nie kwitowano (zob. wyjaśnienia oskarżonego k.122v-123v) .

Sąd zważył, co następuje:

Sąd w znacznej mierze dał wiarę wyjaśnieniom M. W.. Wyjaśnienia te korespondują z zeznaniami przesłuchanych świadków oraz z treścią dokumentów załączonych do akt sprawy. W ocenie Sądu nie ulega kwestii, że u schyłku 2013 r sytuacja finansowa spółki (...) „była trudna, zaś oskarżony jako prezes zarządu podejmował działania mające na celu uzdrowienie finansów spółki. Z rezerwą Sąd podszedł do stwierdzeń oskarżonego, że zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych nie pobrano i nie odprowadzono wyłącznie od członków zarządu tj. oskarżonego M. W. i M. K.. W przypadku pozostałych pracowników zaliczki zostały odprowadzone. Przeczy temu treść zeznania podatkowego PIT 4R złożonego w imieniu spółki w dniu 03.02.2014r (k.11-12). W zeznaniu tym wykazano pobranie za miesiąc wrzesień – grudzień 2013r łącznie 12878 zł. tytułem zaliczek. Również z zeznania pracownika Urzędu Skarbowego w P. A. K. wynika, że pobrane przez płatnika zaliczki nie zostały w pełnych wysokościach zapłacone na rachunek (...). Dlatego w dn.25.02.2014 r wystawiono egzekucyjne tytuły wykonawcze między innymi na kwotę 5389 zł za wrzesień 2013r, 2463 zł za październik 2013 r (k. 120-121). Oraz tytuł na kwotę 2255 zł za listopad 2013r i 2771 zł za grudzień 2013 r (k.118-119). Ponadto jak ustalono w trakcie postępowania podatkowego zakończonym decyzją Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. z 11.12.2014r o odpowiedzialności podatkowej (...) sp. z o.o. z tytułu pobranej a nie wpłaconej zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych z 11.12.2014r w sprawie (...) -2/14/PŁATNIK płatnik naliczył i pobrał zaliczki na podatek dochodowy, których następnie nie odprowadził nie tylko od wynagrodzeń członków zarządu, lecz również od innych osób zatrudnionych na podstawie stosunku pracy (zob. decyzja k.132v). Przykładowo można wskazać, że w grudniu 2013 r oskarżony M. W. pobrał 10 000 zł brutto tytułem wynagrodzenia z czego należna zaliczka na podatek wynosiła 2170 zł. Oprócz tego nie odprowadzono zaliczek pobranych od wynagrodzeń pracowników – M. K., P. B. (1), K. W., M. B., J. B. i P. B. (2) w łącznej kwocie 601 zł (zob. k.137). Należy zauważyć, że dochodzone pierwotnie należności podatkowe uległy zmniejszeniu albowiem na ich poczet przeksięgowano nadpłatę podatku CIT skutkiem czego należność za wrzesień 2013 r została uznana za zapłaconą w całości, natomiast za październik 2013 r pozostało do zapłaty 733,64 zł tytułem należności głównej (zob. zeznanie A. K. k. 124, informacja k.169). Na dzień orzekania pozostało do zapłaty 5784, 64 zł tytułem należności głównej za okres objęty zarzutem od października do grudnia 2013r (k.169).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków A. K. (k.14v-15,123v-124), M. W. (2) (k.142v-143) oraz M. K. (k. 15-17 akt II Ko 202/15 SR w Skarżysku Kamiennej). Zeznania świadków korespondują ze sobą oraz nie są sprzeczne z dokumentami załączonymi do akt sprawy.

Sąd nie miał zastrzeżeń co do pozostałych dokumentów zawartych w aktach sprawy.

Biorąc pod uwagę zgromadzony materiał dowodowy ustalono, że oskarżony M. W. będąc prezesem zarządu spółki (...) w R. w okresie od 21 października 2013 r do 20 stycznia 2014 r w ustawowym terminie nie wpłacał na rachunek Skarbu Państwa pobranych zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom, przy czym łączna kwota nie wpłaconych w terminie zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych wyniosła 9135,05 zł. W myśl art. 38 ust. 1 ustawy z 26.07.1991r o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012r poz. 361 j.t.) płatnicy, o których mowa w art. 31 i art. 33-35, przekazują, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a, kwoty pobranych zaliczek na podatek w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki, na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania płatnika wykonuje swoje zadania, a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według siedziby bądź miejsca prowadzenia działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby. Jeżeli między kwotą potrąconego podatku a kwotą wpłaconego podatku występuje różnica, należy ją wyjaśnić w deklaracji, o której mowa w ust. 1a ustawy. Zgodnie z art. 31 i 35 ust. 1 ustawy do grona płatników zalicza się osoby prawne, które zobowiązane są do poboru miesięcznych zaliczek podatku. W spółkach prawa handlowego to zarząd prowadzi sprawy spółki, zaś w przypadku rozpatrywanego podmiotu gospodarczego sprawami finansowymi zajmował się prezes zarządu M. W. (art. 201 ksh, wyjaśnienia oskarżonego). Na marginesie należy zauważyć, że w złożonej deklaracji PIT 4R za 2013r przez (...) sp. z o. o. nie wyjaśniono różnic między wpłatami podatku deklarowanymi i dokonanymi (zob. k 12v). Podnoszona przez oskarżonego okoliczność, że z uwagi na trudną sytuację finansową spółki nie zdołał zabezpieczyć środków na zaliczki podatkowe dla bytu przypisanego mu czynu pozostaje bez znaczenia. Jeżeli płatnik środki finansowe posiada, przeznacza je jednak na inny uzasadniony ekonomicznie

cel, zwłaszcza na podtrzymanie działalności gospodarczej, w grę wchodzi jedynie umniejszenie winy, nigdy zaś jej wyłączenie (zob. Grzegorz Łabuda. Komentarz do art. 77 kks).

Z uwagi na wartość niewpłaconego podatku czyn oskarżonego słusznie zakwalifikowano jako przestępstwo skarbowe z art. 77 § 2 kks. Kwota ta stanowi małą wartość w rozumieniu art. 53 § 14 kks, ponieważ nie przekracza 200-krotności minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2014 r tj. 1680 zł (zob. rozporządzenie Rady Ministrów z 11.09.2013 r w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2014 r, Dz.U.2013r poz.1074) jak również przekracza wysokość progu ustawowego. Przypisanych mu zachowań oskarżony dopuścił się w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru (art. 6 § 2 kks).

Ważąc okoliczności przedmiotowe i podmiotowe przypisanego czynu Sąd doszedł do wniosku, że wina oskarżonego oraz społeczna szkodliwość jego zachowania nie są znaczne. Kwota nie wpłaconego przez M. W. w terminie podatku jedynie w niewielkim zakresie przekracza wartość ustawowego progu. Biorąc pod uwagę inne zobowiązania spółki jest to należność stosunkowo nieduża. Należy zauważyć, że M. W. podejmował rozmaite działania mające na celu ratowanie firmy, którą u schyłku 2013 r dopadły tarapaty finansowe. Chcąc wywiązać się z ciężących zobowiązań musiał decydować, które płatności realizować a które nie. Posiadane środki przeznaczał przede wszystkim na przygotowanie wyprodukowanej łodzi do pokazu w dniach 18-26.01.2014 r w D.. Z udziałem w targach oskarżony wiązał wielkie nadzieje licząc na sukces i zamówienia na produkcję oraz przyływ gotówki. Bieżąca sytuacja geopolityczna sprawiła jednak, że potencjalni klienci mocno ograniczyli nabywanie dóbr luksusowych. Spółka jest faktycznie niewypłacalna. Biorąc pod uwagę powyższe sąd uznał, że uzasadnione jest warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego na podstawie art. 20 § 2 kks w zw. z art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk na okres 1 roku próby od uprawomocnienia się wyroku. M. W. nie był dotychczas karany sędownie (k.148) a jego dotychczasowy sposób życia uzasadnia przekonanie, że będzie przestrzegał porządku prawnego.

Na podstawie art. 41 § 2 kks sąd zobowiązał oskarżonego aby w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku uiścił wymagalną należność publicznoprawną w kwocie 5784,64 zł wraz z odsetkami. Orzekając w przedmiocie terminu do spełnienia środka probacyjnego sąd brał pod uwagę wskazówki zawarte w art. 14 kks.

Na podstawie art. 113 § 1 kks w zw. z art. 627 kpk, 629 kpk i art. 7 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego w pkt III wyroku koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa.

ZARZĄDZENIE

- (...)

- (...);

- (...)

P., dnia 17.08.2015 r